

Negyvenlőbőjt

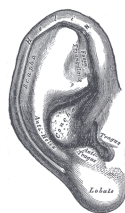
Akárhogy is... Szeretünk úton lenni, folyamatosan, nap mint nap Zenta, Szabadka és Péterréve közt, alig távok ezek, és akárha útközben az összes ludasi, kishomoki, kispiaci, magyarkanizsai, zentai, adai és moholi, péterrévei utcáknak fontos ismerősei lennék, az átutazó, megérkező, visszaérkező és –térő lélegző lényeknek kijáró tisztelettel s közelséggel fordulnak, viseltetnek velünk szemben...

Titokban viszont néha lejárunk a péterrévei Tisza-partra, ott „kóbászolunk” (gondolatban frizbizünk is), és figyeljük, mint úszik, távozik s költözik egyik szín a másikba– az ébredés optikai csalása, s mégsem. És aztán, mindemellet madárfütty, a nyiladozás illatai... A húсок éledése. Vakító fény, söprögető angyalkák a kertben, cserepezések, gangok szépítgetése, örömködő gyermekek... Szép ez a nagybőjti, *negyvenlőbőjti* időszak. Készülni a megállásra, és az összes bennünk maradt légtömeg kifújására... S igen, a legszebb kérdése a készülődésnek mindig is a *készen levés, készen állás*. Mint, ahogy azt a folyó teszi: ahogy sodrásában kicsapódik, miként a gyökerek sejtjeibe beivódik egy-egy vízmolekula, nem árulkodón, de közlőn, hogy itt járt. Mert készen áll az öt formáló sodró időből „kivonni” magát. Készen állni arra, hogy adj, magadból.

Amíg úton vagyunk, amíg szeljük a minden értelemben vett kilométereinket, ahogy néha már csak az idő múlását érezzük az *út* közben, mert gondolatban egészen más távok születnek, *Mi* válunk igazán távvá, megnyújthatóvá, s dimenzióink kiterjeszhetővé; mégis: ez a mozgás épp összearántásunkat szolgálhatja, teljességünk megéléséért történik s van– állni a Tisza-parton. Hogy legyen a békénk, s az a csend...

S, még ha sokat is tapsoltunk a mögöttünk álló hét napban, tiszta s megtisztuló lélekkel, lelkesedéssel tettük azt. Ma, holnap és vasárnap. Még mindig mennyi minden szép vár ránk!

Ma a Találkozó színpadán

Színpadon a temerini és a bezdáni csoport

Figyelem! A Találkozó utolsó előadásnapja, aki ebből is kimarad, az teljesen lemarad a péterrévei szemléről. Jöjjenek! Hiszen tragikomédia és egy zenés-táncos vígjáték a színpadon!

Április 8., péntek, 16.30 óra
A temerini Bunker Színház bemutatja:

SCHWAJDA GYÖRGY:
SEGÍTSÉG (75')
Tragikomédia

Szereplők:

Az Asszony – Lévai Zsuzsanna
Az Ember – Varga Balázs
Polgárné – Árok Sarolta
Vöröskeresztes – Varga Flórián
A Fiú – Lévai Dániel

Rendező: Faragó Edit

A rendező munkatársai:

Zeneszerző: Lévai Dániel

Súgó: Sági Edit

Technika: Tóth Róbert

Az előadásról:

A Bunker Színház társulata társadalomkritikát, emberi sorsok realiztikus bemutatását, társadalmunk és kisebbségi sorsok átviágítását mutatja be előadásában.

A szerzőről:

SCHWAJDA GYÖRGY drámaíró, dramaturg, színházigazgató. 1943. március 24-én született Budapesten. Volt segédmunkás, betanított nyomdász, díszletmunkás, s e rögzös pályaut végén okleveles tűzoltókészülék-ellenőr lett. Első darabját *Bahóc* címmel 23 éves korában írta, s nyomban országos színműpályázatot nyert vele. Drámáját a veszprémi PETŐFI SZÍNHÁZ mutatta be 1967-ben. Ennek ellenére csak néhány év múlva, 1970-ben felvételizett a SZÍNHÁZ- ÉS FILMMŰVÉSZETI FŐISKOLA dramaturg szakára. 1973 és 1976 között Szolnokon, 1978-ban a budapesti NEMZETI SZÍNHÁZban, 1979-ben Szegeden, 1979-től Miskolcon volt dramaturg. A művész 1985 és

1992 között a szolnoki SZIGLIGETI SZÍNHÁZ igazgatójaként, majd 1993-ban és 1994-ben a MŰVÉSZ SZÍNHÁZ művészeti igazgatójaként irányította a társulatokat. 1995-től 2000 októberéig ismét a szolnoki SZIGLIGETI SZÍNHÁZ igazgatója volt. Több drámát írt, közülük a *Himnusz* a legismertebb. Drámái: *Mesebeli János* (1973); *Croda* (1978); *Segítség* (1978); *Himnusz* (1981); *A szent család* (1984); *Mari* (1986). Íróként jegyezte az emlékezetes *Leányanya* (1989) című filmvígjátékot, és RIDEG SÁNDOR azonos című regényéből írta meg az *Indul a bakterház* (1979) című tévéfilm forgatókönyvét.

A halál 2010. április 19-én szőlította magához, egy hónappal a 67. születésnapja után.

Április 8., péntek, 19.30 óra

A bezdáni Petőfi Sándor Művelődési Egyesület bemutatja:

SOMOGYI GYULA – ZÁGON ISTVÁN – EISEMANN MIHÁLY:

FEKETE PÉTER (120')

Zenés vígjáték

Szereplők:

Lucien Ovrier – Foki Zoltán

Colette Ovrier – Máté Ilona

Claire Linekette – Đorđević Mária

Edit

Pierre Lenoir – Rica Emil

Sapiro – Csillag László

Marie – Radics Lilla

Gaston Auriol – ifj. Fejes István

Lefebre-né – Gál Veronika

Michon – Szilágyi József

Michonné – Zobenica Regina

Lionel du Chagrin – Barta

Roland

Chagrinné – Holpert Edina

Fleuron Benetti – Lovász Eduárd

Fleuron kisasszonyok – Józsa

Renáta, Kovács Alexandra

Boy, titkár – ifj. Foki Sándor

Dubois – Sánta István

Rendező: Foki István

A rendező munkatársai:

Díszlet: Foki Tímea

Zene: Szloboda Attila

Technika: Kővágó Sándor

Ügyelő: Kővágó Hajnalka

Sűgők: Foki Mária, Horvát Laura

Az előadásról:

Ki ne ismerné a híres slágert: *Fekete Péter öcsém, te kis ügyefogyott...?*

A Fekete Péter főhősének erénye nem más, mint a pechje, amiből sikert kovácsol, büntet és igazságot szolgáltat. A végén, természetesen, nem maradhat el a boldog befejezés sem, a főhős elnyeri szerelmét. Azonban a szerencséje ismét megfordul... A darab egy könnyed, zenés, kortalan előadás, témája örök érvényű.

Ősbemutatója a Vígyszínházban volt 1943 júniusában Ajtay Andor, Dénes György, Kiss Manyi és Kelemen Éva főszereplésével.

A zsűri véleménye a tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület csoportjának előadásáról

Lakodalom volt a mi utcánkban!

Igazi lakodalmi hangulatot varázsolt a péterrévei művelődési ház színpadára a tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egyesület Menyasszonytánc című előadása a Találkozó hetedik napján, csütörtökön. A vastaps pedig egyértelműen jelezte, a produkció ereje még azokat is magával ragadta, akik egyébként nem rajonganak a lakodalmak világaért.

Az előadást követő értékelés kezdetén KÖRÖSI ISTVÁN örömét fejezte ki annak kapcsán, hogy szinte minden korosztály képviseltette magát a színpadon, ami szerinte nemcsak a produkció, hanem a kultúregyesület életét tekintve is dicsőre méltó tény. A zsűritag kifejtette, tetszett neki az előadás, ugyanis az alkotók szerinte nagyon szépen felépítették azt. Külön kiemelte LACKÓ F. ERZSÉBET alakítását, aki a csapat két évvel korábbi előadásában – amelyben István legutóbb látta őt a színpadon – a régi, fekete-fehér magyar filmekbe illő, törekeny nőt formált meg, most pedig szinte rá sem lehetett ismerni az öregasszony szerepében. A zsűritag Erzsébet átlénygülési képességét óriási kincsnek nevezte, majd arra biztatta, a jövőben is éljen vele. Elmondta, a többi szereplőre sem tud rosszat mondani, mindenki jól megoldotta feladatát. Kifogást csupán a két felvonás közötti szünet hosszúságát illetően emelt, amire válaszul a rendező, TÓTH JÁNOS elmondta,

némiképp igazodniuk kellett a helyszín adottságaihoz, hiszen míg az eredeti koncepció értelmében a második felvonás elején a lakodalmos menet a terem hátulja felől érkezik meg a színpadra, addig Péterrevén az első oldalajtón kellett bejönniük a szereplőknek, ami lerövidítette a jelenetet.

Körösi István kiemelte, a csoport rendkívül jól szőtte bele a történetbe a zenekart is, nem vitték túlzásba a szerepeltetésüket, éppen eltalálták a megfelelő arányt. Az előadás nyelvezetében alkalmazott tájszólás kapcsán kifejtette, a szereplők tökéletesen bántak ezzel az elemmel, olyannyira, hogy helyenként nehéz volt eldönteni, vajon az eredeti szövegben leírtakat vagy a tóbai nyelvjárás sajátosságait alkalmazzák-e. A rendező elmondta, ugyan az eredeti szöveg i-ző nyelvjárásban íródott, ám ő mégis úgy gondolta, a tóbaiak megengedhetik maguknak azt, hogy a saját ö-ző nyelvjárásukat használják. A zsűritag elismerését fejezte ki, amiért ezeket az elemeket na-

gyon szépen sikerült beleépíteniük a darab szövegébe.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA elmondta, benne még elevenen él a csapat tavalyi, *Tüvé-tenők* című produkciójának emléke, ugyanis azt az élményt nem lehet egykönnyen elfelejteni, hiszen mérföldkövet jelentett a tóbai csoport életében. Megdicsérte a mostani darabválasztást is, ugyanis a szöveg szerinte méltó a csapat összetételéhez, felállásához és kondíciójához is. Szóvá tette azonban, hogy úgy érezte, a főszereplő régi szerelmének bejövetele kissé hatástalanra sikeredett, illetve azt is, hogy a főhősnő játékában talán nagyobb felszabadultság is elvárható lett volna. Az alakításokkal azonban összességében elégedett volt. Kiemelte, BAKA ANDRÁS ezúttal is hozta a szokásos remek formáját, Lackó F. Erzsébet látszólag eszköztelen, belső tartalékokból építkező alakítását pedig kiválónak, elismerésre méltónak minősítette. Mivel szerinte az előadás végén, az általános zűrzavarban néhány mondat kissé elsikkadt, felhívta az alkotók figyelmét arra, hogy a következőkben fordítsanak nagyobb figyelmet az egyes szövegrészek érthetőségére is.

BRETTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA saját bevallása szerint nagyon élvezte az előadást, jól mulatott annak egyes jelenetein. Kifejtette, végtelenül tiszteli azt az alázatot, amivel Lackó F. Erzsébet egy-egy mellékszerephez viszonyul, hiszen úgy ragyog az előadásban, hogy közben a fénye nem árnyékolja be a többieket sem. Elmondta, nagyon örült annak, hogy dramaturgiailag meghatározott helye és feladata volt annak, mikor kezdett el játszani a zenekar, illetve mikor hagyta azt abba. Szerinte minden alkalommal pattanásig feszítették a húrt, de mindig abbahagyták még azelőtt, mielőtt elpattanhatott volna. A díszlet viszont nem nyerte el a tetszését. Ráadásul azok elvették a játéktér jelentős részét is. Szerinte szerencsésebb lett volna olyan elemeket helyezni a színpadra, amiket be is tudtak volna építeni a jelenetekbe. Rendkívül zavarónak tartotta azt is, hogy a díszlet ajtónyílásán át nemcsak azt lehetett látni, mi történik a félrehúzott függöny mögött, hanem a színpad mögötti raktár fényei is beszűrődtek. A beszéd kapcsán Ágoston Pribilla Valériához kapcsolódva kifejtette, a zűrzavarosabb jelenetek során olykor előfordult, hogy a nézők nem értették a szöveget, amire minden kétséget kizáróan oda kellene figyelni a csapattagoknak, a közérthetőség érdekében alkalmanként megerősítve vagy lelassítva a beszédet, különösen azokban a szituációkban, amelyekben háttal állnak a nézőknek. Brestyánszki Boros Rozália végezetül leszögezte, nagyon örül annak, hogy az előadásban a tóbai tájszólást alkalmazták, ugyanis ez még különlegesebbé tette a produkciót, amely bár kissé statikusan indult, nagyon szépen a helyére került, ráadásul tele volt pici, finom ötletekkel is, így a megtekintése közben a közönség is és a zsűri is remekül szórakozott – nem csak a mi utcánkban...

M. E.

A zsűri véleménye a topolyai Mara Amatőr Színház előadásáról

Olyan volt ez az előadás, mint a díszletben lévő hosszú, cikornyás faágak arcokra vetett árnyéka. Folyton Emese arca jut eszembe, ahogyan áll az ágcsonkok mögött, nagy szemében benne valami örökös rémület, de az is lehet, hogy csak megilletődöttség, de az is lehet, hogy a várakozás. Olyan finom volt ez az előadás, mint a zenéje, mint az árnyai, amelyek elindultak egy Liliom-formából és magasra nőttek, betérítették a nézőteret, a lábunkhoz kúsztak. Örülünk, hogy jól megszorongatták a péterrévei házigazda csoport bokáit, és kérdőjeleikkel liliommá kulcsolták a zsűri gondolatait.

A zsűri megszokta, hogy a topolyai csoport mindig színvonalas produkciókkal érkezik a Találkozóra.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA kiemelten megdicsérte az előadás látványvilágát, a díszletet és a fényezést. Nagyon szépen volt megoldva a jelenetezés. Kétségtelen, hogy profi módon álltak hozzá a feladathoz. Szintén dicsérte a színészi jelenlétet, a beszéd ritmusa nagyon jó volt.

LILIAM figurájának a megoldása vet fel kérdéseket – ami a rendező koncepcióján múlik –, enerválnak tűnik, a darab elején még láthatunk valamit a karakter fejlődéséből talán, de ez a darab folyamán elmarad. Talán a csibészség hiányzik belőle. Ám ez a rendező elvárása, hogy milyenné formálja a játsszó a szerepet.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, úgy tekint a csoportra, mint egy profi társulatra, ugyanis mindig magas színvonalat hoznak. A társulat egy hajszállal sem engedett a saját teljesítményéből. Nagyon szép pillanatok vannak, végtelenül aranyos és szimpatikus jelenetek. Nagyon szépek a csendek. A darab vizualitása lenyűgöző. Nagyon szép a változások, a váltások megoldása. Az egész előadásban van valamilyen zeneiség.

Problémát Liliom (a szerep) megközelítése, a koncepció vet fel. Minden karakterből leszívta az életet, ez volt a koncepció, kérdés, hogy mit kínál helyette a rendező. Liliom honnan indul és hová jut el? Az életben nem hisz, majd az élet olyan körülmények közé sodorja, amiben valakinek hiszik, odacsapódik egy emberhez, akit nem is szeret igazán.

Az előadás első fele az izgalmas dinamikával indul, ez a dinamika elvész a haldoklásnál.

Maximálisan fegyvelmezett játékot láthattunk a játsszóktól.

– Tudnotok kell, hogy az a színvonal, amit ti hoztok, nagyon magas színházi színvonal, a vélemény egy hivatásos színházi előadásról alkotott

vélemény – mondta Rozi. Ajánlotta, hogy kicsit más műfajjal is próbálkozzanak, habár a most játszott a csoport erőssége.

KÖRÖSI ISTVÁN elmondta, minden meg volt komponálva, kigondolva, a jelenetvezetésen, színészvezetésen keresztül a díszletezésig és az átdíszletezésig. A zenéje, az árnyjáték, a fényezés nagyon jó volt. A kérdés ugyanaz, ha ilyen a Liliom, akkor hová tud fejlődni.

De Rozi és a társulat megfejtették: a szerep lényege, hogy nem fejlődik. Csak megjátssza, hogy csirkefogó, mondta el a társulat, de nem az. Brestyánszki Boros Rozália hozátette, hogy ebben az esetben látni kellene az ő belső vívódását.

Körösi István kiemelte VÖRÖS EMESE (Mari) és SZABÓ ERIKA (Muskátné) játékát. PETRÁS GIZELLA (Juli) szerepébe is belefért volna még egy kicsi örület.

A zsűri rendkívül sajnálta, hogy a rendező, SZLOBODA TIBOR nem volt jelen. Kiemelték, hogy nem azt várták el, hogy egy szokványos feldolgozást lássanak a színpadon. Egyáltalán nem várták el, hogy visszaköszönjön bármely feldolgozás.

– Gyönyörű líraisága van az előadásnak – emelte ki Rozi. – Az előadás egy kicsit szándékosan idegen – mondta el.

gém

A Találkozón láttam...

A péterrévei iskolások írásai a látottakról

Kidoboltatik, hogy a Samu János Általános Iskola diákjai annyi sok jóval ajándékozzák meg a Találkozót, hogy ez így már nem is éri. Köszönjük Nekik és vezető tanáraiknak is ismételtelen, hogy töretlenül, szakadatlanul, kitartóan, a végső-kig együtt vannak Velünk, Veletek, Magukkal, Mindenkiel.

AZ ANGOL TOLMÁCS

Az angol tolmács számomra egy szokatlan, mégis vicces előadás volt. A szokatlan az volt, hogy angolul is beszéltek benne. Nekem a legviccesebb rész az volt, amikor HUDSON úr hadart angolul, és az a bizonyos tolmács (aki egy mukkot sem értett az idegen nyelvekhez) csak állt és folyamatosan „fordított”, mintha értett volna mindent. Persze ennek furá, de vicces következményei lettek. A legszuperabb rész az volt, amikor a nyomozó és a felügyelő letartóztatták Hudson lányát egy félreértés miatt. S ezért a zűrzavarért csakis a tolmács volt a hibás.

Nekem ez az előadás nagyon tetszett, s szerintem a színészek játéka olyan jó volt, hogy észre sem lehetett venni, hogy amatőrök.

Balassa Martina 7/3

A NAGY ÜZLET

Nyolc órára mentem a színházba, ahol *A nagy üzlet* című komédiát adták elő a színészek. Nevéhez méltóan, mivel komédia volt, lehetett rajta nevetni. Nekem főleg az az ember tetszett, aki az apa szerepét játszotta, akit GÉZÁNAK hívtak. De azért BÖZSI néni sem volt rossz. Kezdetben, amikor még nem volt vicces, azt gondoltam, hogy unalmas lesz, de egyre jobban kezdett megtetszeni, ahogy múlt az idő. A vége felé az előadás már egész fantasztikus volt.

Radóc Dávid 7/3

A PADLÁS

Ez az előadás számomra nagyon szórakoztató volt. Szerintem a fiataloknak és az időseknek egyaránt tetszett, mivel olyan idős diákok játszottak a darabban, mint mi. A mai életet varázsolták elénk, a fiatalság ábrándjait, képzelőerejét. Az előadásnak voltak humoros, de elgondolkodtató részei is.

Nagyon örülök, hogy elmentem erre az előadásra, mert tanulságos és érdekes volt.

Sívó Rebeka 8/3

A PADLÁS

A darabot a hittantanárnőnk ajánlotta, hogy nézzük meg, mert ő már látta, és nagyon érdekes. Megfogadtuk a tanácsot, s elmentünk megnézni. A színdarab szellemekről szólt, akik egy padláson éltek. A színészek gyerekek voltak, s ez tetszett a legjobban, valahogy jobban lekötötték a figyelmem. Meg kell jegyeznem, hogy nagyon szépen énekeltek, nagyon élveztem az előadást.

Örülök, hogy megfogadtam a tanárnő ajánlását, mert ezt az előadást kár lett volna kihagyni.

Molnár Enikő 8/3

Vendégjáték

A színpadon a békéscsabai vendégek

Szombaton a péterrévei házigazdák meghívására a békéscsabai Féling Színház előadását láthatja a közönség. A vendégjáték annak köszönhető, hogy a két csoport, a Féling és a Karinthy Frigyes Színjátszó Kör között barátság alakult ki, meghívások követték egymást, most pedig a Találkozó szünnepjén ők látják el színházzal a falut.

Az előadás tehát a Találkozó szünnepjén, szombaton látható, este hét órától.

Hogy mi is az a FÉLING SZÍNHÁZ? Miből eredeztethető a név? Elsőre az angolból már a magyar nyelvbe is átörökölt *feeling* (érzés) szó juthat az eszünkbe. De ha kettőbe bontjuk a szót, akkor ezt kapjuk: *fél ing*. De ez így már kétszeres kettébontás. Hiszen a féling, így egybeírva, már önmagában is a felezésről beszél. Az *ing* felezéséről. S hogy tovább „bonyolíthassuk” a vizsgálódást, itt, rögvest az elején eláruljuk, hogy a Féling egy előadásá gyúrva egyszerre két produkcióval érkezik a Találkozóra. Méghozzá ANTON PAVLOVICS CSEHOV *Medve* című drámájával és BOLDIZSÁR PÉTER *Félmáink* című színpadi művével.

A Féling Színházról: 1978-ban alakult Békéscsaban, 1987-ig folyamatosan működött. Ez idő alatt rendszeresen jelentkezett bemutatókkal. Közülük több kapott (a korszak értékelési rendszere alapján) úgynevezett országos aranyminősítést, egy előadása pedig nemzetközi színházi fesztiválmeghívást. Tagjai közül többen nyertek egyéni alakítás díjat is. A társulat 2006-ban, a CSABA HONVÉD KULTURÁLIS EGYESÜLET MŰVELŐDÉSI HÁZA meghatározó támogatásával újította fel munkáját, azóta folyamatosan működik. 2007-től jelentkezik rendszeresen újabb bemutatókkal. 2010-ben huszonötödik születésnapját ünnepelte.

A főként a MAGYAR SZÍN-JÁTÉKOS SZÖVETSÉG által szervezett fesztiválok (IMPRO FESZTIVÁL) arra is tökéletes alkalmat nyújtottak, hogy a mindig derűs péterrévei színjátszókkal, így a Karinthy Frigyes Színjátszó Körrel barátságot kössenek. A tavalyi nagy sikerű péterrévei *Kukás szuru* így Magyarországra is eljuthatott, méghozzá a *Féling 25* rendezvénysorozat keretében, így 2010. október 23-án a csabai közönség is másfél órányi önfeledt nevetésnek adhatta át magát. A meghívás, hál' istennek visszahívásra kötelez. Kellemes szórakozást kívánunk!

Ünnepélyes díjkiosztó gálaműsor Vasárnap a Találkozó színpadán

Vasárnap, április 10-én roppant ünnepélyes keretek között lezárul a XVI. Találkozó. Kiosztásra kerülnek a Találkozó nagy- és különdíjai. A gála előtt lazító színészténing és gyermekfoglalkozások várnak minden érdeklődőt. Az ünnep ajándéka a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház Terápia című előadása.

15.30 óra

Téning, avagy együtt mindig jó!

Foglalkozás óvodásoknak. Népmese-feldolgozás a drámapedagógia módszerével. Foglalkozásvezető HAJNAL ANNA könyvtáros

Foglalkozás általános iskolásoknak. Foglalkozásvezető VÖRÖS IMELDA színművész

Téning színjátszóknak. Foglalkozásvezető GYOMBOLAI GÁBOR színész-drámatanár

18.00 óra

FARAGÓ ÁRPÁD *Emberek, eredmények* című könyvének bemutatója

Ünnepélyes díjkiosztó gálaműsor. Átadásra kerülnek a *Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVI. Találkozásának* díjai.

19.30 óra

A szabadkai Kosztolányi Dezső Színház vendégjátéka

Terápia – CHRISTOPHER DURANG (20 éve kapcsolatban) szövege alapján (90')

Rendező: Olivera Đorđević (5,5 éve kapcsolatban)

Szereplők: Béres Márta (meghatározhatatlan), Erdély Andrea (független), Mészáros Árpád (2,5 éve kapcsolatban), Mészáros Gábor (független), Mikes Imre Elek (1 éve kapcsolatban), Ralbovszki Csaba (független)

Az előadásról: A *Terápia* romantikus vígjátékszagú kapcsolatparódia, önvizsgáló-öngyógyító lélekshow, pszichoindividualisztikus ápolat, egyere-begyere-áskáram-tam-tam, romantikus-komikus-szerelmi thriller, könyveken, magazinokon, apróhirdetéseken, egyéni tapasztalatokon és egyebeken alapuló-épülő csoportos-meditatív-expresszív workshop, hidrotérápia pofonokkal (avagy a négyütemű benzinmotornak is van lelke), pszichológiai, dokumentarista, romantikus vígjáték.

A Találkozó díjai

Nem szeretnék mi semmit sem árulkodni, de milyen jó, most már teljes felfokozottságban, találgatások közepette, szóval milyen jó, hogy árulkodhatunk. Persze csak annyit, hogy azokra a valakikre, akik díjjal, elismeréssel térhetnek majd haza – innen, Péterrévéről, a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVI. Találkozásjáról – mi is vár. Egyszóval mi is az a díjeső?

A Találkozóznak két fődíja van:

- **Pataki László-díj** a találkozó legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért és
- **Bambach Róbert-díj** a legjobb alternatív/új formákat kereső előadásért.

A Találkozó további díjai:

- **Garay Béla-díj** a közösségteremtő tevékenységért;
- **Szilágyi László-díj** a legjobb férfi főszereplőnek;

- **Ferenczy Ibolya-díj** a legjobb női főszereplőnek;
- **Nagy István-díj** a legjobb férfi mellékszereplőnek/epizodistának;
- **Magyari Piri-díj** a legjobb női mellékszereplőnek/epizodistának;
- **Szántó Róbert-díj** a legszebb színpadi beszédért;
- **Közönségdíj**
- **Különdíj** osztható ki egyéb kategóriákban is (díszlet, fény, hang, jelmez, stb.)

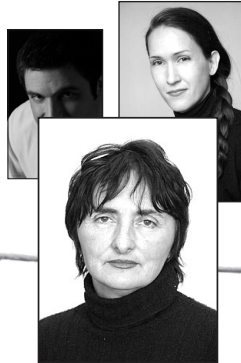
A Találkozó különdíjai:

- A Magyar Nemzeti Tanács különdíja
- A Magyar Szó különdíja
- A Hét Nap különdíja
- A Forum Könyvkiadó Intézet különdíja
- A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség különdíja
- A Vajdasági Magyar Művelődési Intézet különdíja
- És nem utolsósorban, de nagy örömünkre: a péterrévei **Gyermekzsúri** különdíja

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Ágoston Pribilla Valéria

Nemesmiliticsen született, majd családjával Szabadkára költözött. A gimnáziumi évek alatt számos szavalóverseny résztvevője és díjazottja. HORVÁTH EMMA, SEBESTYÉN TIBOR és BAMBACH RÓBERT csoportjaiban, irányításával foglalkozik versmondással és színjátszással.

A gimnázium önképzőköreben PETER HANDKE, DÉRY TIBOR darbjait viszik színpadra, de úgyszintén kimagasló alakítás az övé THORTON WILDER *A mi kis városunk* című drámájában, amelyet SZILÁGYI LÁSZLÓ, az egykori magyar társulat rendkívüli tehetségű színművésze rendez. Az említett darabbal vett rész a Nép kör színjátszó csoportja a XIV. köztársasági szemlén, ahol Ágoston Pribilla Valéria díjat kapott színjátszásáért. A következő évben BAMBACH RÓBERT rendezésében játszott TENNESSEE WILLIAMS *Ez a ház bontásra vár* című egyfelvonásosában, amely előadás elnyerte a köztársasági szemle legjobbjának járó díját, valamint két szereplő, Ágoston Pribilla Valéria és ÁROKSZÁLLÁSI LÁSZLÓ is díjat vehetett át.

Fellépett az Újvidéki Színház nyitódarabjában, ÖRKÉNY ISTVÁN *Macskajáték*ában, ahol Egérke szerepét alakította. De említhetnénk még a PETER WEISS *Mockinpott úr kinyjai és megyőgyítatása* című szatírjában, KOPIT *Saj, apu, szegény apu!* című művében, a BERNARD SHAW *Sosem lehet tudni* című vígjátékában eljátszott szerepeket is. Előadóművészként is megmutatta tehetségét. Elegendő *Hangvallató* című önálló estjét említeni, amellyel nagy sikert aratott kortárs magyar költők

műveit tolmácsolva.

Diplomás magyartanárként pályáját a műszaki középiskolában kezdte, tizenöt év után átkerült a közgazdasági középiskolába. Majd a Gyermekszínház igazgatójává nevezik ki, ahol művészeti vezetőként nagy hangsúlyt helyez a vajdasági és a kortárs magyar gyermekirodalom színpadi bemutatására. Összetéveszthetetlen stílust teremt, olyan alkotóművészekkel dolgozik együtt, mint BESZÉDES ISTVÁN, VEREBES ERNŐ, HERNYÁK GYÖRGY, BAKOS ÁRPÁD. Művészi-szakmai koordinálása mellett olyan meghatározó előadások jöhettek létre, mint *A szegény cigánia* és a *Szélkirály* című táncjáték, a *Rozsdaszínország aranya* című előadás és így tovább. Társulata elnyerte szabadkai Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál fődíját.

Jelenleg a szabadkai Városi Könyvtár igazgatóhelyettese.

A vajdasági magyar irodalom és színjátszás területén szerzett kimagasló és elvülhetetlen érdemeiért, valamint szervezői aktivitásáért a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

A műkedvelő színjátszást szerencsénkre régóta figyelemmel kíséri, nemcsak mint a Találkozó állandó zsűritagja, de ugyanúgy a diákszínjátszók fesztiválján is tagja a szakmai bizottságnak. És habár számtalanszor felidéztek azt a millió pillanatot, amellyel a színművészetben és az előadó-művészetben megajándékozta a közönséget, ő mégis kiemelte, a zsűrizések és bemutatások alkalmával ne mint előadóművészt, hanem mint tanárnőt említsük. Nos, ezt a titkot semmiképp sem fejtette meg a fenti röpke összefoglalás, de talán még alkalmat kaphatunk rá.

Forrás: *Hét Nap*, XIV. évf. (2007. február 28.) 9. szám, 33.

Hét Nap, XIV. évf. (2007. május 23.) 21. szám

Faragó Árpád: *Nem sírt ásunk, hanem fundamentumot*. Zenta,

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

2007, Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

Brestyánszki Boros Rozália

Brestyánszki Boros Rozália a 2007-es évben csatlakozott a *Találkozó* szakmai zsűrijéhez. A csoportok, ahogy ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA személyében is, egy rendkívül nyitott, (és ha fogalmazhatunk ilyen egyszerű szóval) segítőkész zsűritagot ismerhettek meg.

Brestyánszki Rozália 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatoknak is. Angol, német és szerb nyelvből fordít.

2000-ben a zürichi *Theater Spektakel* nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A Tel Aviv-i kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhelymunkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A 2009-es Vajdasági Amatőr Színházi Fesztiválon a szakzsűri tagja. A műkedvelőkkel 2007-ben nem csak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda állandó tanára volt a pszichodráma/önismeret és a dramaturgia témakörben.

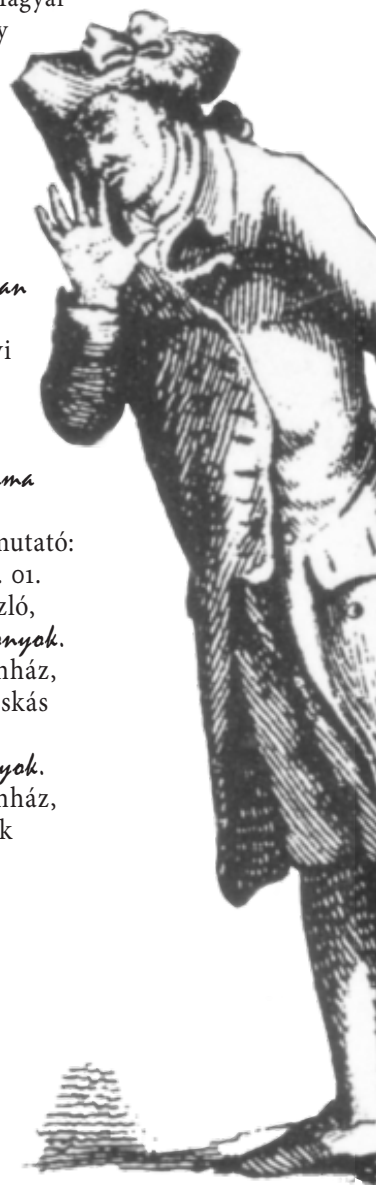
Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész sátnaja* című darabot (2003. Publikálva: www.zetna.org.yu), *A károhatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely GION NÁNDOR azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői MEZEI ZOLTÁN, PÁLFI ERVIN, SZŐKE ATTILA), valamint a *Decenium* című összefoglaló munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel és a Forum gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab (parafrazis J. Cain *A postás mindig kétszer csenget c.* regénye nyomán). *Csörte – avagy a kommunikáció diadala*, amelyet a Békéscsabán megrendezett Magyar

Dramáíróversenyen mutattak be (2010. Rendező: FEKETE PÉTER).

2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

Jelentősebb dramaturgiai munkái:

- 2003-ban Masteroff–Kander–Ebb: *Cabaret* (Népszínház, Szabadka),
- 2004-ben David Harrower: *Kés a tyúkkban* (Népszínház, Szabadka),
- 2005-ben *Futó por* – dráma Kosztolányi műveiből, életrajzaiból, naplójából (Népszínház – Soltis Lajos Stúdió, Szabadka),
- 2006-ban Csáth Géza–Fekete Péter: *Emma* (Népszínház, Szabadka),
- 2009 Háy János: *A Gézagyerek*. Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 01. 28-án. Rendező: Bérczes László,
- 2009 Kiss Csaba: *Veszedelemes viszonyok*. Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 02. 08-án, rendező: Puskás Zoltán,
- 2011 Updike: *Eastwicki boszorkányok*. Bemutató: szabadkai Népszínház, 2011. 01. 19, rendező: Hernyák György.

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Kőrösi István

1977 -ben született Torontálvásárhelyen (Debelyacsa). Pancsován fejezte a középiskolát, számítástechnika szakon. 1999-ben felvételizett az Újvidéki Színművészeti Akadémiára, ahol HERNYÁK GYÖRGY és LÁSZLÓ SÁNDOR osztályába került. 2003 óta az Újvidéki Színház színművésze. Fontosabb szerepei között említhetjük a következőket: Walter (Dermot-Rado-Ragni: *Hair*), (PÁC, HAMVAS BÉLA *Karnevál* című regénye nyomán), Tamás (VÉGEL LÁSZLÓ: *Judit*), Paul (LUBOMIR FELDEK: *A rózsaszínű halál*), VEE LOVELL (HORACE MCCOY: *A lovakat lelovik, ugye?*), Pongrácz (VEREBES ERNŐ: *Teremtőhadjárata*), Medvegyenko (CSEHOV: *Sirály*), Rozanov (MATEI VIȘNIEC: *A kommunizmus története...*), Bernard Marx (NAGY V.-VÁRKONYI M.: *Szép új világ*), Báro (GORKIJ:

Éjjeli menedékhely), Brad Majors (RICHARD O'BRIAN: *Rocky Horror Show*), Férfi (*San o Balkanu*) – Balkanovi pokret, Garry Lejeune – Roger Tramplemain (MICHAEL FRAYN: *Még egyszer hátulról*), Philinte (MOLIÉRE: *A mizantrop*) Játszott a budapesti Musical Színház *Jekyll és Hyde* című produkciójában (Simon Stride szerepében, rendezte: MOLNÁR LÁSZLÓ)

A Színes Szilánkok Diákszínpadán megrendezte Mrožek *Özvegyek* című darabját, amely az 51. Becsei Nyári Játékokon (2008) a következő díjakat érdemelte ki: legjobb rendezés, legjobb színpadi mozgás, legjobb férfi főszerep.

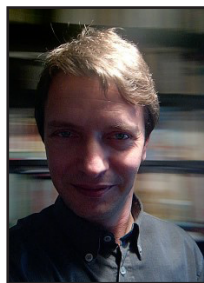
Kőrösi István harmadszor vesz részt a szakmai zsűrizésben. Mindenképp fontos volt, hogy Újvidékről is csatlakozzon egy művész a szakmai munkához, és az, hogy egy fiatal színművészt sikerüljön megnyerni az ügynek.

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szepet köszönhetjük

Beszédes István

Mint szerkesztő, mint könyvtervező, mint tördelő-szerkesztő, ráadásul mint alkotó a könyvszakma jeles képviselője érdekes és értelmes kezdeményezésként értékelte a *Súgót*, és ezért – meg talán azért mert ő a Dumás és minden helyzetben lehet rá számítani – sokmindenben segített a színlap néha színtelen szerkesztőinek. Ő tervezte a *Súgó* fedlapját és belső arculatát, valamint szintén az ő alkotása az illusztrációkkal teli, izgalmas megoldású programfüzet, melyet minden *Találkozón* láhtunk forgolódni, izgelődni-mozgolódni a közönség kezei közt.

Beszédes István, ahogyan az irodalmi lexikonok számon tartják, költő, szerkesztő. 1961. szeptember 12-én született Zentán. Szabadkán művelődésszervezői képesítést nyert. 1989 és 1991 között az *Új Symposium* fő- és felelős szerkesztője, 1991 és 1994 között Hódmezővásárhelyen a *Vásárhely és Vidéke* című napilap szerkesztője, majd

a *Képes Ujúság* rovatszerkesztője (1996-) és az *Üzenet* folyóirat szerkesztőségének tagja (1998-). 1999-ben megalapítja a *zEtna* elektronikus folyóiratot és kiadót, amely a kortárs irodalom szövegeinek találkozási tér-helye.

Alkotásai közül mindösszesen néhányat sorolnánk itt fel. Verseskötetek: *Kívánja-e a pirostat?* (1988), *Égyéji séta, déli tükrök* (1997), *Messziről Andromeda* (2007), *Naphitörés* (2008). Műfordítások: Boško Krstić: *Vizöntő* (Virág Piroskával), *Citadella. doc* – Három négykezes, Horváth Ottó: *Olmóba menet* (2010), Boško Krstić: *Az azúr örvények legendája* (2011). Színművek: *Rózsaszín ország aranya* (2003), *Szalmakalap száll...* (2004), *Gábor és Gabriella* (2006), *Szardínia* (2009).

Díjak: Sinkó-díj (Bozsik Péterrel, 1989), Móricz Zsigmond irodalmi ösztöndíj (1995), József Attila-díj (2011).

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük Sagmeister Laura

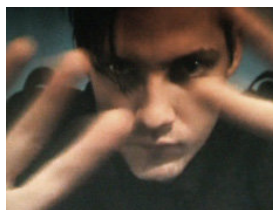

A festőművész 1969. október 8-án született Szabadkán, jelenleg Magyarokán él. SERGEJ JOVANOVIĆ belgrádi festőművész magániskolájába járt. Az Újvidéki Egyetem Művészeti Akadémiájának festészeti szakán JOVAN RAKIČIĆ professzor tanítványaként végzett (1999). A Pécsi Tudományegyetemen doktori képzésen vett részt KESERŰ ILONA témavezető osztályában 2000-től. Egyetemi évei és pályájának indulása egybeesett a Jugoszláviában lezajlott politikai változásokkal, háborúval, mindez művészetében is nyomott hagyott és időnként alkotásain is láthatóvá válik. NINKOV KOVACEV OLGA, aki már több kiállítását is rendezte, ezt így fogalmazta meg: „Képei, mint egy (rém)álom – (rém)látomás kiélesedett foltjai, inkább éreztetnek, láttatnak érzéseket, embereket, megtörtént és meg nem történt dolgokat. Ezekben kuszán ötvöződnek a mindennapi élet darabkái a helyhez kötött múlt mozzanataival. A 90-es évek elején és első felében, amikor még minden olyan hihetetlennek tűnt, az emberek pedig kutyául érezték magukat, Laura képein végigvonul egy szellemileg megbolydult kutya, amelyből időnként farkas, időnként pedig naivan mosolygó beteg állat lesz. Helyenként megjelenik a történelem őrzője, lendületben levő kereke is, hol biciklikereként, hol meg biciklisták egész csapataként. Ez utóbbiban persze az »el innen« akarás is benne van, a szabadság, a mozgás vágya, de a vidék jellegzetes közlekedési eszköze iránti ragaszkodás is. Ragaszkodás az idevalósi egyszerű emberek, szokásaik és utcáik iránt.” Legutóbbi képein egy sajátos belső világot ábrázol, érzelmeket, az emberekhez, a természethez közeli élményeket, emlékeket elevenít fel. Képeinek az alapja a rajz, kevés színt használ, a feketén kívül elsősorban a meleg színeket – a rózsaszín árnyalatokat.

Számos kiállítása volt már többek között Szabadkán, Zentán, Antwerpenben, Zalaegerszegen, Zágrábban, Baján.

Művészetéről így vallott a 2011. március 28-án a Magyar Szó *Üvegfaló* című mellékletében megjelent, vele készült interjúban: „Megrajzolni egy testet vagy az árnyékát egy negyedik dimenzióban, azaz, hogy ne úgy jelenjen meg, mint a valóságban. Nálam ki vannak terítve a testek úgy, hogy minden oldalról látszódnak. De ezeket csak egy ún. tér nélküli térben tudod létrehozni. A térképeimen is lehetett ezzel játszani. A felülnézetből kiterített világba oldalnézetből is látható embereket vagy fákat rajzolok bele. Ez ad neki egy furcsa csavart, egy furcsa térbeli hatást, hogy minden attól függ, honnan nézed.”

Antal László

1984. június 6-án született Szabadkán. Az általános iskola és a gimnázium befejeztével, 2003-ban, az Újvidéki Művészeti Akadémia Vizuális Kommunikáció szakára iratkozik. Részt vett több közös tárlaton, plakátjaival, illusztrációival, és festményeivel. 2007-ben diplomált *Mese amely rosszul végződik* című animációs filmjével, majd ezt követően ugyanebben az intézményben írta be a mesterképzést.

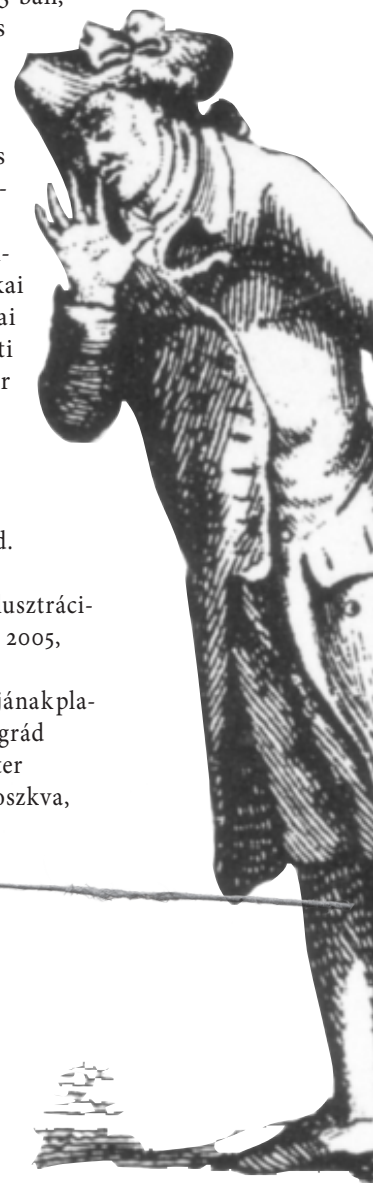
Több könyvet is illusztrált az Újvidéki Tankönyvkiadónak. Plakátokat készít a szabadkai Kosztolányi Dezső Színháznak, a szabadkai városi könyvtárnak, az újvidéki Művészeti Akadémia előadásaira, és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség számára is!

Önálló tárlatok:

- Da Galéria, 2006., Újvidék
- Galéria Grafički Kolektiv, 2007., Belgrád.

Díjak, elismerések:

- A 43. Zlatno Pero, és a 8. Nemzetközi illusztrációs biennále első helyezése (Grand Prix), 2005, Belgrád
- A 9. Nemzetközi vízalatti filmek fesztiváljának plakáttervére az első díjat kapta, 2005., Belgrád
- SOSzanie First International Social Poster Competition, különdíjazottja, 2006., Moszkva, Oroszország.

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVI. Találkozójának színlapja
Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség.
Tördelőszerkesztő, dizájn és felületterv: Beszédes István.
Lektor: Kaszás Angéla

Folyamatos segítség és háttérmunka: Halasi Mónika, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Attila, Nagy Abonyi Sonja, Novák Ferenc, Tóth Georgina.
Szerkesztők és szerzők: Gondi Martina, Máriás Endre, Sutus Áron, Bózsó Izabella, Pál Zsófia.